

რედაქცია: სოლოლაკშე, ბალის
ქუჩაზე, გ. შადინოვის საბლოი, № 33.

ხელის-მოშენა მიღება რედაქ-
ცია შ. ზარეშე მცხოვრებთავის: ვ. თე-
მის. ვ. რედაქცია „დრობა“.

გაზეთის ფასი: მთელის წლი-
ს—8 მან., ნაცვალ წლის—5 მ. ნ.; სა-
ზის თვის—3 მან., ერთის თვის—1 მან.

ფასი ნომერი დის შატრად.

ამ 1879 წლს გაზეთი

„დრობა“

გამოვა მუდამ დღე და იმავე მიმართუ-
ლებითა და პროგრამმით, როცორც აქა-
დინ გამოდიოდა.

ხელის-მოშენა

თვის ის ში მიღება რედაქციაში,
ბალის ქუჩაზე გ. შადინოვის სახლებში,
№ 33.

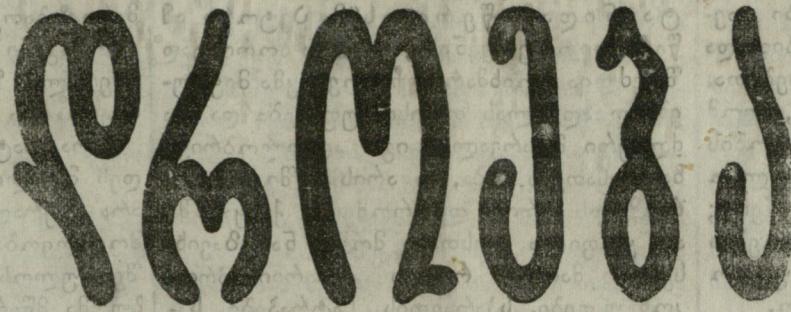
მალაქს გარეშე მცხოვრებთა გაზეთი
ამ აღრესით უნდა დაიძორონ: ვ. თე-
მის. ვ. რედაქცია „დრობა“.

გაზეთის ფასი

მთელის წლისა — — 8 მან.
მეტის თვისა — — 5 მან.
სამის თვისა — — 3 ”
მრთის თვისა — — 1 ”

კირველი თებერვლიდან ყლის დაგ-
ლევაგლიც 7 გან.

ცული გაზეთის დაბარებისა-თანავე უნ-
და იქმნება რედაქციაში წარმოდგენილი.

უცხელ დღე თებერვალის გარდა

ტიდამ მოეგდა ტელეგრამა, რომ აკა-
ნის ელჩები სამარკანდიდამ ტაშენტში
წმოვიდნენ. ლენ. მაუჭმანს ბრძანება
აქცია, რომ აკანის მირის ყოველ
გვარ წინადაღებაზე უარი უთხრას.

პარიზი, 9 თებერვალს. ნ. ციონალურ-
მა პრეზიდენტ 340 ხმის უმეტესობით 99
ხმის წინააღმდეგ მირო მთავრობისაგან
წარდგენილი პროექტი ამნისტიის თა-
ბაზედ.

კეტერბურდი, 11 თებერვალს. 9 თე-
ბერვალს დაუწყიათ რუსის ჯარებს აღ-
რიანობოლიდამ უკან დაწევა. რუსები-
საგან მიტოვებულ ალაგებს მსმალოს
ჯარები იქნება.

ხარბურდი, 10 თებერვალს. მუშინ, და-
მის 11 საათზე, როდესაც ხარკოვის ღუ-
ბერნატორი თავადი მრაპოტკინი საქა-
ლებო ინსტიტუტის ბალიდამ დაბრუნდა,
ქუჩაზე ვიღებაც დასჭრა ის რეეოლევ-
რით. მეიმები ამბობენ, რომ ავათმყოფი
ძნელათ მორჩებათ. გამოძიება არის და-
ნიშნული; დამნაშავეს ეძენენ.

ტელეგრამები

(ხალხთა-შორის ტელეგრაფის სააგენტოსი)

კეტერბურდი, 9 თებერვალს. გრაფი
ლორის მედიქტვი ტელეგრამმით იწ-
რება ცარიცინიდამ, რომ ატრახნის გუ-
ბერნიაში ჭირით ავათმყოფები სრულიად
არავინ არისო. უცხო ქვეყნის ექიმები
მისულან ცარიცინში.

გაზეთს „გოლოსს“ მოუვიდა სოფ. პრიშიძიდამ დეპეშა: „სოფ. პრიშიძიში
ქარანტინი მოსპეს, რადგან საეჭერ ავათ-
მყოფები აღარ არიან. მოლოდ-დენი-
სოება მოულოდა ხალხს მშეიდობა; ხალ-
ხი აღტაც, გაშია.“

ცარიცინი, 8 თებერვალს. დღეს სოფ. სტარიცემში მოსპეს კარანტინი.

კეტერბურდი, 10 თებერვალს. დღეს
გარდაცვალა აქ გრაფი გრიგორი სტრო-
გონოვი.

გუსარიშვილი, 8 თებერვალს. რუმინის
ჯარები გავიდნენ დღეს არა-ტაბიცადა.
რუმინის მთავრობამ აცნობა მერობის
სახელმწიფოებს, რომელთვიც ბერლინის
ტრაქტატზე ხელი აქვთ მოწერილი, რომ
იმან საჭირო დაინახა არა-ტაბიცას მი-
ტოვება იმ დროშინ, სანამ ეს სახელ-
მწიფოები ამ საგაზედ ახალ გადაწყვე-
ილებას არ დაადგენენ.

ნიუ-იორკი, 9 თებერვალს. ტაშენ-

ზასი განცხადების: დავა სო-
ებო ასოზე—1 წ. წ. ასო მარტორული
სტრიქონზე—და კან ჩეუ გრაფი კონ-
ცეროთი—5 კაპ. პარალა—1 კაპ.

რედაქციას უფლება ეს გა-
ასწორო და მეომელის დასტე და
გამოგვანილი სტატია. ცატეტე-
ლი სტატიები ავტორის ურ დაუტუნ-
დება.

რომელშაც ეს ცელილება გამოიწვია. მს მიზეზი იყო წარსული ომი. სამხა-
წელ იწადმა გაიარა, რაც სლოვენების პატარა ხალხებმა დაიწყეს მსმალეთონ
ომი თავის განთავისუფლებისათვის. ამ
ომს მოჰყვა, როგორც მიუკილებელი
მისი შედეგი, უფრო დიდი და საშიშო
ომი მსმალების და რესეტის შორის. ჩეენს საზოგადოებას არ შეეძლო,
აღვილად გასაგებ მიზეზების გამო, არ კლევენ ცულ-მოდგინედ თვალ-ური ამ
შემთხვევებისათვის. ამ ომს შეეძლო შე-
ეცვალა არ გარტო მსმალეთის კარტა;
არამედ მერობის უმეტესის ნაწილისაც
ამასთავე ვინ იციდა, რა მოელოდა
ჩეენს მდგომარეობას და ბედს ამ ომი-
საგან? ამიტომაც ჩეენი საზოგადოება
მოუთმენელად თხოულობდა ომის ყო-
ველ ამბებს და სრული მისი ყურადღება
ამაზედ ცუ მიქცეული.

ნუთუ ეს მოთხოვნილება ჩეენის სა-
ზოგადოებისა არ იყო კანონიერი და
მწერლობას არ უნდა დაეკმაყოფილები-
ნა იგი? მე ვეიქრობ, რომ ამ შემთხვე-
ვაში, როგორც საზოგადოების მხრით
გულ-გრილობა გაუგებარი და სამწუხა-
რო რამ მოელონა იქნებოდა, ის მწერ-
ლობის მხრით საზოგადოების მოთხოვ-
ნილების დაუკმაყოფილება და უცხო
აზრების ქადაგობა (მაგალ. მუშა ხალ-
ხის მდგომარეობის გაუმჯობესობა, და
სხვ.) სასაცილო სისულელე იქნებოდა.
საზოგადოდ გარეგან ომის დროს მწერ-
ლობა არამთე არ ქადაგობა შეხახებ
შინაგან ცხოვრებისა ახალ ქეშმარიტე-
ბებს, არამედ უწინ აღრიულ კითხვებ-
საც თავს ანებებს დროებით. მტრე ყო-
ფილა ყოველთვის სხვა ქვეყნებში და
ეგრე უნდა ყოფილიყო ჩეენშიც გას-
რულ ომიანობის დროს.

ჩეენს მწერლობას ამ ომიანობის დროს
ის კი მოეთხოვებოდა, რომ მას განე-
მარტინია ის კითხვები, რომელთაც
ჰასდა თვით თამ, მაგალითად: სლო-
ვენების მდგომარეობა მსმალეთის ქეშ,
იმავე მსმალების ქეშ ჩეენგან მოშო-
რებულ ქართველების მდგომარეობა,
რუსების როლი ამ საქმეში, მსმალე-
ბის პოლიტიკის ხასიათი მის ქეშერ-
დომ ხალხებთან და სხვა და სხვა. მს-
მოთხოვნილება ცოტოლნად შეასრუ-
ლა „ივერიაში“ რამოდენიმე პოლიტი-
კურ სტატიებით, რომელთაც უჩვენება
თვით უფ. გ. ტუმანიშვილი და გარდა
ამისა უფ. პ. შეიგაშვილის ისტორიულ
და ერთოგრაფიულ სტატიებითა.

მარგამ ამისთანა სტატიები ძლიერ
ცოტო იყვნენ ომის დროს ჩეენს მწერ-

საქართველო

ორიოდე სიმზა უც. გ.

თუმანიშვილს

„მოთხოვ მეტების ჭიპიკი ზაფ-
სულს ვერ მოიყვანს“.

მართლო ანდაზა.

უფ. გ. ტუმანიშვილმა თავის სტა-
ტიაში: „მს ლან დელი ქართულ
ქურნალ-გაზეთების მიმართუ-
ლება“ (იბ. ალმანახი, 1879 წ.), როგ-
ორც იყო მოხსენებული ამას წინად
„ღრმებაში“, გამოსთხვა ის აზრი, რომ
ჩეენმა მწერლობამ ამ სამი-ოთხიოდე
წლის განმავლობაში იცვალა თავის
მიმართულება და ხასიათი. პირ-ითხუ-
ობების წლის წინედ ჩეენი მწერლობა
იყოთ აზრების მქადაგებელი და
საზოგადოებისთვის საუკეთესო გზის მა-
ჩვენებელი. ამ უკანასკნელ სამი-ოთხი-
წლის განმავლობაში კი ჩეენმა ეურნალ-
გაზეთებმა მიატოვეს ეს კეთილ-შობი-
ლური როლი და გადაიქცევით მხოლოდ
სხვა-და-სხვა ამბების ფურულებათო.

ეს აზრი სწორებ კეშმარიტია და მის
წინააღმდეგ ბევრს არ ვიტყვი, მაგრამ
ამ გვარი ცვლილება ჩეენის მწერლობი-
სა, ჩემის შეხედულობით, სამუდამო
არ არის, არამედ იყო დროებითი, რო-
გორც დროებითი იყო თვით მიზეზი,

ლობაში და უმეტეს ნაწილად დრო-
გამოშებით გამოცემების ნომრები გავ-
სებული იყენებ წერილმან ამბებით და
უნიშვნელო კორესპონდენციებითა.
შფ. 8. თუმანიშვილი ფექტობს, რომ
ამის მიზეზი ის იყო, რომ მწერლობის
მდგრადი სრულებით შეიცვალა და
მწერლები კი იგვენი დარჩენი;
იმათ ვეღარ შეძლეს საზოგადოების
წინაშძლობლობა და ჩამორჩენი უკანო
და დაიწყეს ძველ აზრების ღეჭვა.

მე კი სხვაფერ უფიქრობ. მე მგონია, რომ ჩევის მწერლობის ამგვარ უფე-
რულობის მიზეზი ის კი არ იყო, რომ
ჩევის ადრე ქებული მწერლები თა-
ვიანთ ნაწერებში ამ სამი-ოთხიოდე
წლის განმავლობაში მუდამ ძველ აზ-
რებს ღეჭვდენ, არამედ ის, რომ იგინი
არა რას ჰქონდნენ.

შფ. 8. თუმანიშვილი ამისთანა საყ-
ვედურს არ ეყინება ამ მწერლებს. იგი
ამათ ესაყედურება მხოლოდ იმისთვის,
რომ უფრო ხშირად თავიანთ ნაწერებ-
ში ძველ აზრებს იმეორებდნენ და
მხოლოდ იშვიათად და თითქმის უცა-
ბედად გამოთქმიდნენ ახალ კეშმარი-
ტებებს. ამის დასამტკიცებლად ჩვენს
კრიტიკულს მოჰყავს მაგალითები, რომ-
ლითაც გვიჩვენებს, თუ რომელია ძვე-
ლი აზრი და რომელი ახალი, თუ რომ-
ლის გამოთქმა სასირცხვილო ღეჭვა
და რომლის—სახელოვანი წინასწარ-
შეტყველება.

ის, უმთავრესად ამაში არ ვეთანხმები
მე პატივცემულ ეტორს, რომელიც,
ჩემის აზრით, შემცდარ გზაზე სდგას, რო-
ცა იმის გარჩევაშია, თუ რომელი აზრი
უნდა იქადაგოს მწერალმა და რომელი
არა. შფ. 8. თუმანიშვილს რომლისამე
მწერლის აზრი აღარ მიაჩნია ახლად და
გავრცელების ღირსად, თუ იგივე აზრი
ვინდეს გამოუთქმებს ადრე. მაგალითად,
ის ძლიერ აქებს და აღიდებს ილ. ჰავ-
შეაძის „პოეტის“, რომელმაც „გვით-
ხრა ახალი სიტყვა კაცთ-მოყვარეობით
სავსე, მქებელი ძმობის და თანასწორო-
ბისათ“. თუმც აკ. წერეთლის სტატია
„ს ხ ა-დ ა-ს ხ ვ ა-ე რ ი“ ამავე აზრებს
ქადაგობს, მაგრამ უფ. კრიტიკულს ეს
სტატია იღარ მოსწონს, რაღანაც ეს
უკანასკნელი თხუთმეტის წლის შემდეგ
არის დაწერილი.—ამისთანა წუნს მხო-
ლოდ მაშინ ექნებოდა საფუძველი, რომ
ზემოხსენებულ აზრებს ჰქონდებს დრო
საზოგადოებაში გავრცელებისა და მარ-
თლადაც გავრცელებულიყვნენ; მაგრამ,
ჩვენდა სამწუხაროთ, ეს არ მომხდარა.
თუ სხვა ქვეყნებში, სადაც აზრების გავრ-
ცელებისთვის ძალაც მეტი იქვსთ და
ნიადაგიც უფრო მომზადებული, რომ-
ლისამე აზრის ხალხში გავრცელებას
უნდება არა მარტო ერთი მწერალი,
არამედ რამდენიმე მოდგმა მწერლები-
სა, ჩვენში როგორ კმარა ამავე მიზნის
მისამწევად ერთ პოეტის ორითოდ ლექსი?

შფ. 8. თუმანიშვილს ერთს წამს რომ
კიდევაც დავთანხმოთ იმ პრიციპში,
რომ მწერალმა უნდა იქადაგოს მხო-
ლოდ ის აზრი, რომელსაც ახლობა ეტ-
კონტაქტი, მაშინ მაინც მარტინ ერ-
ვარის გავრცელებას, „მამულის სიყვარულს“,
„თავისუფლებას“, „მმობას“ და „თანას-

თვის აქებს იგი ეგრე ბაერელის „არ
ტანი იდამ წერილს“? პეტორი ამ
წერილით გვიჩენებს, თუ რა ბოროტად
შეუძლია მოიხმაროს ჩინოვნიქმა მიუწ-
ებულ ადგილს თავისი უფლება და რა
ძლიერი მტარვალია იგი ადგილობრივი
ხალხისათვის. აბა, რა არის ამაში ახალი?
რა ძლიერს დროს და რომელს ქვეყანაში
არ ყოფილა ამისთანა მოვლენა? ზეინ-
სენორ მარტო რომს იბერიის პრო-
კონიულები, სპარსეთის სატრაპები, სა-
ფრანგეთის ინტრანტები და ჩვენი
მდგვანებები და სხვები.

შფ. 8. თუმანიშვილმა წინაიგრძნო
ამგვარი კოთხვა და პასუხი დაბზადა.
მართალიც, ამბობს იგი, რომ ამ სტა-
ტიაში არაფერი ახალი აზრი არ არისო,
მაგრამ ახალი აზრი არც კი შეიძლება
იქნეს; „ვერც ერთს ისეთ ახალ კე-
შმარიტებას ვერ იტყვით თქვენ დღეში,
რომელიც როდისმე არ თქმულიყოს.“
პატივცემულ კრიტიკოსს ახლად ის ჭე-
შმარიტება მიაჩნია, რომელიც გამოით-
ქმის მხოლოდ ახალი სახით, ახალ სიტ-
ყვებით და „გამოიხატვის ახალ-ფროვან
წალებით.“

საკირველება რამეა სწორედ! შფ. 8.
თუმანიშვილმა მთანდომა მთელი თა-
ვისი სტატია იმის გარჩევას, თუ რომე-
ლია ახალი აზრი და რომელი ძველი;
მაგალითად გვითხრა, რომ ძველ ქარ-
თველების მამაცობაზე ლაპარაკი საჭი-
რო არ არისო, რადგანაც იგი ძველი
ჭეშმარიტებას შეარდევნს; წინააღმდეგ
ამისა მუშების მდგომარეობაზე კი უნდა
ვიქადაგოთ, რადგანაც ეს აზრი ახალი
არისო. ბოლოს კი, უკანასკნელ გვერ-
დზე და უკანასკნელ სტრიქონებში იმა-
ვე სტატიისა იგივე ვტორი გვიცხადებს,
რომ აზრები ყველანი ძველნი არიანო,
მაგრამ ახალ აზრების მეტადგებელი იმ
მწერალს დაეძახებაო, რომელიც გამოს-
თქმას რომელსამე აზრს თავის სიტყვე-
ბით, თავის ახალ კილოთი და „ახალ-
ფროვანი წალებით“ შეკაზმულსო.

ამის შემდეგ საფიქრებელია, რომ უფ.
8. თუმანიშვილი იმიტომ კი არ ესაყვე-
ლურებოდა ჩვენს მწერლებს, რომ იგი-
ნი ყოველ დღე ახალ-ახალ აზრებს არ
ქადაგობდნენ, არამედ იმიტომ, რომ
იგინი გამოუცვლელად იმეორებდნენ
თავიანთ ან ერთმანერთის ნაწერებს. თუ
მართლა ამის გამოთქმა და დატკიცე-
ბა უნდოდა, მაშინ თავიდგანვე ამ აზრის

განმრტებას უნდა შესდგომოდა და სა-
ბუთად უნდა მოყვანა ჩვენის მწერლე-
ბის ნაწერების ნიმუშები. ამ გზით ვ-
ტორი, თუ ვერ დაითხობებდა მკითხველს
თავის აზრთან, ხომ მაინც დაანახებდა,
რა აზრის დამტკიცება უნდოდა. მხლა-
კი მისის სტატიის ერთი ნაწილი მეო-
რეს ეწინამდევება და ბოლოს ვეღარ
გაგვიგია, თუ რისი დამტკიცება უნდო-
და ავტორს.

შფ. 8. თუმანიშვილის აზრით, ილ.
ჰავშეაძის „დ ი მ ი ტ რ ი ი თ ა დ ე-
ბუ ლ ი“ და აკ. წერეთლის „ს ხ ვ ა დ ა
ე რ ი“ არ ვარგიან, იმიტომ რომ იგინი
მისამწევად ერთ პრიციპში მარტინ ერ-
ვარის გავრცელებას, „მამულის სიყვარულს“,
„თავისუფლებას“, „მმობას“ და „თანას-

წორობას“, რომელნიც მას ძველ ჭე-
შმარიტებათ მიაჩნია, რადგან მარტინ ერ-
ვარი განვითარებით გამოუთქმებული და
მწერალი, ზოგი კი ან უაშალებები კი
სწორია და ან ანბანშიო.

არა, ბატონი ჩემი, ეგრე უნდა სჯი-
დეს მხოლოდ მოდების გამომგონი და
არა მწერალი, რომელსაც ეს მის თავისი
მოვალეობა და უნდა სეინიდისიანად
შესრულობს იგი. სეინიდისიანმა ჩვენ-
ბურგა მწერალმა უნდა იქიდან მოკლებულია ჩვენ-
ში თითოეულად კაცი და ერთიანად
საზოგადოება; ის აზრები, ურომლო-
თაც კაცი არ არის სრულის კაცურ ლირ-
სებით შემკული და საზოგადოება თავის
ცხოვრებით წარმოგვიდევნს სამწებარო
სურაოს. ისიც უნდა ესთქვათ ხალმე,
რომ ყოველი აზრი ჩემი ჩვენთვის ახალია
თუ რომ ჩევის ის არ შეგვითვისებია და
ჩვენს კანონად არ გავიხდია. ამ შეთვი-
სებამ იმ ხარისხამდი უნდა მიაწიოს,
როცა ყოველი კაცი მითვისებულ აზრს
უყურებს, როგორც უძვირფას თავის სიცო-
გადოებას ფეხზე დააყენებს როგორც
ერთს კაცი და მითვისებულ აზრია
დათვის დათრეულის სურეილი და მეტა-
დინებას ვისიმე მხრით აღლელებს ყო-
ველ კაცის სეინიდისს და მდელს საზო-
გადოებას ფეხზე დააყენებს როგორც
ერთს კაცის.

ჩევის საუბედუროდ ის აზრები, რო-
მელნიც უფ. 8. თუმანიშვილს ძველე-
ბით მიაჩნია, არ არიან იმ ხარისხამდე
გავრცელებული და გაგებული, რა
ხარისხამდე მათი გავრცელება ჩვენში
უნდა ისურვოს ყოველმა მწერალმა,
რომელიც არ სჯერდება გათენებისას
მამალსავით ყივილს, არამედ თავის ვა-
ლია ჰრაცხას, რომ თავის მოცადინეო-
ბით როგორმე გათენებაც დააჩქაროს.

დარწმუნებული იყავთ, რომ რა
დღესაც ეს აზრები მკვიცრად დამყარდე-
ბა ჩვენში, იმ დღესვე ჩევის მდგომარეო-
ბა და ცხოვრება სრულებით შეიცვლე-
ბა. მაში არ დაგვეთანხმება ჩვენ მხო-
ლოდ ის, ვინც არ ერწმუნება არაეთორ
აზრს და ვისაც არ სჯერა, რომ საზო-
გადოების ცხოვრებაში მკვიცრად დამ-
ყარებული აზრი შეარდებნს ისეთი ძა-
ლას, რომელსაც ვერ შეედრება ვერა-
ფერი სხვა ძალა.

შფ. 8. თუმანიშვილი რომ ეგრე თა-
კილობს ზემოხსენებულ აზრებს, ამის
მიზეზი ჩემის ფიქრით ის არის, რომ
პატივცემულ კრიტიკოსს თავის მრწამ-
სად მიულია იმ რუსის მწერლების თხზუ-
ლებანი, რომელთაც იგი ხშირად ახსე-
ნებს თავის აზრთან, ხომ მაინც დაანახებდა,
რა აზრის დამტკიცება უნდოდა. მხლა-
კი მისის სტატიის ერთი ნაწილი მეო-
რეს ეწინამდევება და ბოლოს ვეღარ
გაგვიგია, თუ რისი დამტკიცება უნდო-
და ავტორს.

შფ. 8. თუმანიშვილის აზრით, ილ.
ჰავშეაძის „დ ი მ ი ტ რ ი ი თ ა დ ე-
ბუ ლ ი“ და აკ. წერეთლის „ს ხ ვ ა დ ა
ე რ ი“ არ ვარგიან, იმიტომ რომ იგინი
მისამწევად ერთ პრიციპში მარტინ ერ-
ვარის გავრცელებას გამოცარულს“,
„თავისუფლებას“, „მმობას“ და „თანას-

ჰევინდათ და დასტოვეს, ის ჩევნ დამხო-
ბილი და დანგრეული დაგევცდა, გვაქვე,
მაგრამ არ უნდა გვეკონდე! ბმულობაც
ჩევნ არ უნდა გვიყევილდეს, თუ ჩევნნი
მშერლები თავიანთ ნაწერებით აურცე-
ლებენ, იმ აზრებს, რომელთაც რუსის
მშერლები არ ეხებიან.

ეს მინდალა მეტქეყა უფ. 8. თუმანა-
შვილისთვის და ამით ვაბოლოვებ ამ
წერილს. თუმც უფ. 8. თუმანიშვილი,
ჩემის ფაქტით, დიდად შემცდარია მაში-
ნაც, როცა ამბობს, რომ დიმიტრი თავ-
დადებულის მოქმედება არ არის გმირო-
ბა, რომ ძეველ და დამჭირარ ამბების (რო-
გორც აეტარი ეძახის ი.ტორ ულ, ეტ-
ნოგრაფიულ და საპეცნიანო სტატიებს)
ბეჭდვა დალუპავესო ქუჩანას, მაგრამ ამ
აზრების შეცდომილება და უსაფუძვლო-
ბა (არ თხოულობს განმარტებას და
დამტკიცებას.

ბაჭანელიაძე.

፩፻፲፭፻፷፻

* * ჩვენ შევიტყეთ, რომ, რაღაც
ბითუმის მხრისაკვენ ჩვენსა და მსმალეოს
შუა სამზღვრების უქონელობისაგან
მუდამ უწესოება ხდება, ამის გამო ბა-
თუმის სამხედრო მაზრის ღუბერნატორი
ღენ. პომაროვი წასულა სამზღვარზედ,
სადაც უნდა მოვიდეს აგრეთვე ტრაპი-
ზონის ღენერალ-ღუბერნატორი და ამათ
ერთად უნდა მოილაპარაკონ ამ მხრისა-
კვენ ღროვებით სამზღვრების დაწესებაზედ.

* * პეტერბურგის გაზეთებში იწერებიან, რომ დავით ჩქოტუას საქმეს ამ თებერვლის 16-ს გაარჩევენ სენატშია. ბრალდებულის დამცველად სენატშიაც უფლება სპასოვიჩი იქნება.

* * ჩვენ გვატყობინებენ, რომ იმ
ურიების საქმე, რომელთაც ბრალდებათ
ქრისტიანი ქალის ვითომი-მოტაცება და
ვითომ-წვალება შორიაპნის ჟუზტდში,
ამ თებერვლის დამლევს იქნება განხი-
ლული შუთაისის მლექის სასამართლო-
შით. მათიძებითა და პროკურორის
გამამტყუფნებელი აქტით იმათ ბრალდე-
ბათ ეს დანაშაული.

ამბობენ, ვითომეც უჩიებს სპასოვი-
ჩისა და ზერარდისათვის ეთხოვოსთ იმა-
თი საქმის დაცვა, მაგრამ ორთავეს უ-
რი გამოიყენადებინოსთ პეტერბურლიდშ
მოსელა.

ამბობენ აგრძელვე, რომ მუთაისის
ადგომატები დიდი ფაუნა-ფურში არიანო,
ყველას უნდა, რომ ეს საქმე ჩაიგდოს
ხელშით, რადგან გემრიელ ლუკმათ
მიაწნიათ, ლირსეულად დაჯილდოებას
მოელიანო...

* * * ბაზეთი „მავკაზი“ გვაცნობებს,
რომ პაკეასიის სამასწავლებლო მაზრის
ადრინდელ მზრუნველის უფ. ი. მ. ნევე-
როვს ერთის ქალაქელის ნოტარიუსი-
სათვის დაუტოვებია ანდერძი, რომლი-
თაც ოცი ათას მანერს სწირავს ის
მავკეასიისა და თავის საშმობლო ნიერებო-
როდის გუბერნიის სახალხო შეკვეთის
სა და სტიპენდიებისათვის.

* * * Ցուութեան օրինացնան ամաց գա-
թյունն, հռոմ տղերազլու 2-ս օյնուկնեա-
մականութեան մ. թ. կամ ապա պատեա-
լու սամցչրելուս սայալայշու սաւացլու-
ծելու և ամ գրուս ոյն գալունացնան,
սեցատա Շահուն, մշտական ջայերնուս
սահալեան Շյուլունացնան գորոյդիունի պա-
թահուսուց և յալայշու Ցուութեան բարձու-
մագրեցնան. Այս թահուսուց ցանուայիշամ
անհու սայալուն Շյուլուս սայուրուանական
Ցուութեան և պատեան նույնացնան
սատրուս Շյուլունա.

ԱՅԵՐ ԲՅՈՒԺԵՆՈՒ

0584010 ၭ၁ ၁၃၉၁၆၀

ወሮስ ልጠናልባስ ጋዜጣዎች ልልድግቻለ-
ሉን ሆይምረጋ ፍቃድ ተመሳሳይ የሚገኘው ነው፡፡

„Տցըանու մ մօնօթօսացան ցաթոշթօնցնունու
ցլիկէծ 5 տցեցրացու մռցլցն սամար-
յանցն մու գա 8-ա այ, ԹՇկըն լրջո, մռցլունան.
Աթ ցլիկէծ մոնոքչեցունու յըտ մօնօթօսա-
ցան ունու սցլցրծան; Սեցատա Շոհկու ամառ
տնճա ցաթոշթօնցն լրցն. Հաջոնուցէ,
հորու մօնօթօ պայլացոյրիմու ույժոմոհիունց-
ծա հոյետու Ոմքերաւորունու հոյեցան լու
Ոնցլուստան մռուցըձակց մռլաձահուզէծան

— ამავე გაზეთის სიტყვით, იუკუბ-
ხანი ჯერ კიდევ არ კარგავს იმედს, რომ
ბოლოს ინგლისელები იძულებული იქ-
ნებიან მიატოვონ პედანი და ისევ ინ-
დოეთში დაბრუნონ თავის ჯარები. ინ-
გლისელები ბლოგმათ ურიცებენ ფულებს
აქაურ მთიულებსაო, უნდათ იმათი მოს-
ყიდვათ, მაგრამ ამათ ფულები კი მიაქვთ,
და მტრობას კი არ უშლიანო.

— სტამბოლიდამ მიღებული ტელე-
გრამმა გვაცნობებს, რომ მარტის დამ-
დეგს ინგლისის ფლოტი ბეზიკის ნაერა-
დგურში წავაო; მარმარილოს ზღვაში
კი დაჩიხება მხოლოდ ერთი სამხედრო
ხომალდო.

სავარაუგეთი

ბელგიურს განეთს „ბელგიის თავისუფლებაში“ მოყვანილია სია იმ კორპუსის სარდლებისა, რომლის გამოცვლის თაობაზედაც მარშალმა მაკ-მაკონმა მიატოვა რესპუბლიკის პრეზიდენტის თანამდებობა. ახალ პრეზიდენტმა გრევიმ გამოცვალა ყელია ეს ღენერლეგი, რომელიც ბონაპარტიულ და კლერიკალურ პარტიას ეკუთვნიან; ეს კი არიან: მურბაკი, მონტოლონ, ბატალ, ბარაილ და ლარტიგ. ამათ ადგილას მთავრობას დაუნიშნავს შემდეგი რესპუბლიკელი ლენინერლები: ლეჭებრი, პარტიე-ტრეკურ რუსმან, შეიც და გალიზე.

— მოეცხადათ, რომ ახალმა სამინისტრომ შეიტანა ნაკიონალურის პრეზიდენტი წინადადება, რომლის ძალითაც უნდა სრულო პატიობა გამოიწვალო.

ომ პოლიტიკურ დამნაშავეებს, ჩომელ-
თაც 1871 წლის ძომური ქართულობა-
ში მიღდეს მონაწილეობა, მაგრამ გა-
ზეოვნებში იწერებიან ახლად, ჯარისკა-
ფებათ, რომ ამ დაბრუნებულ კომუნა-
რებისთვის დღესასწაულობა გამართოს.
3 რიცხის შალაქას ჩეჩევას (მუნიციპალურ
რჩევა) გადაუწყვეტია, რომ ამ დაბრუ-
ნებულ პოლიტიკურ დამნაშავეების და-
სახვედრად ასი ათასი ფრანკი გადადვის.

ოსეალეთი

რუსულ გაზეთებში დაბეჭილილია სტამ-
ბოლიდამ მიღებული დეპუტატი, რომელიც
ვეატყობინებს, რომ რუსის ჯარები თებერ-
ვლის 12-ს დაწყებენ მ. მალეთიდამ გა-
მოსვლას და პრომისავლეთის რუმელია-
ში კი დარჩება მხოლოდ 50,000 რუსის
ჯარი, რომელთ სარდლებად იქნებიან
ლენ. სკონდელევი და სტოლიპინი. გა-
მოვლენ თუ არა პდრიანოვლიდამ
რუსის ჯარები, იმშამსვე ამ ქალაქსა და
საზოგადოთ ყევლა ადგილებს მსამალოს
ჯარები დაწერენ.

— გაზეთის „ტაიმსის“ სტამბოლე—
ლი კორრეცპონდენტი იწერება, რომ
შამალთის მთავრობამ, მეროპის სა-
ხელმწიფო ების ჩეკეით, გადაწყვეტაო,
რომ როგორც იქნება მოუწიფდეს სა-
ბერძნეთს და ამ ნაირად მეასრულოს
ბერლინის ტრაქტატის მოთხოვნილებათ.

ቍዕኑስ ከደረሰፍጥጻናትና

ბატონი რელაკტორი!

თქვენი პატივცემული გაზეთის მე-
თორმეტე ნომრის „დღიურში“, სხვათა
შორის, წავიკითხეთ თქვენი დიახ საფუ-
ძლობანი და მოსაწონი სურვილი რომ
რუსეთის თუ სამზღვარ გარეთ სხვა-და-
სხვა მაღალ სასწავლებლებში მყოფ სტუ-
დენტებმა შეგატყობინოთ ჩვენი გარე-
მოება...

ჩვენ ვადევნებლით, რამოდენათაც შეიძლებოდა, თვალ-ყურს ჩვენს ლიტერატურას და ეხედავთით, როგორ სწოდოდენ ჩვენი გაზეთები და ქურნალები და მაღლე კვლებოდნენ; მაგრამ ოქვენ ამ შავ-ბედის მოჩეულში დარჩით ცოცხალი და შეულალავათ მიგაქვსთ შრომისა და პატიოსნობის დროშა, რომელიც გსურსთ გადასცეთ მომავალს თაობას. რა საკვირველია, გაზეთის ცველა მოვალეობის და მოთხოვნილების ასრულება ლიტერატურის სიყმაწყილეში და მეტადრე იმ გარემოებებში, როგორშიაც იყვნენ და არიან დაყენებულნი ჩვენი ქურნალ-გაზეთების რედაქტორები, ადვი-

ଲୋ ଏକ ଅରୀର, ତା ମିଳିବା ପାଇଁ କାନ୍ଦିଲିକେବୁ
ଟକ୍କେହି ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତର ତକ୍କେହିର ଗୁଣିତାରୁ
ମିଥାରିତୁଲ୍ଲବ୍ଧାର ତକ୍କେନ-ତା ଉନ୍ନବଲ୍ଲିଙ୍ଗ, ଉତ୍ସବ-
ବଲ୍ଲିତ ତକ୍କେହି ନାମଦ୍ୱୀପିଲ୍ଲା ଘଣ୍ଟା; ମାର୍ଗାମ
ଯୂଜାନାସକ୍ରନ୍ତେଲ ତକ୍କେନ ମାନ୍ଦିପ ପାଇଁବେଳେରତ
ମି ଫିନିଲା ଘଣ୍ଟାହେ, ହରମେଲିପ ଶ୍ଵେତଲ୍ଲବ୍ଧିବୀଶ-
ଦ୍ଵା-ଗ୍ରାହାର, ମିଥ୍ୟାବାନୀ, ହିର୍ଭବ୍ରି ଶାଖବାଦର୍ତ୍ତ-
ଦୀବ ଓ ତରଙ୍ଗରୁକ୍ଷିତିରେ ଫେରିପାଇଁ ତୃତୀୟ ହରମେ
ଲ୍ଲିପ ପ୍ରାୟରୀ ମାନ୍ଦୁଲି-ଶ୍ଵେତିଲିପାତ୍ରସାର-
ଶ୍ରୀରାମାନୀ. ମାତ୍ର ଘଣ୍ଟକୁପର୍ବତୀରେ ହିର୍ଭବ୍ରି ମି
ଦରନିନିର୍ଦ୍ଦେଶୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶୀ ତକ୍କେନି ମିଥାରିତୁ-
ଲ୍ଲବ୍ଧା, ପାଇଁବାତୁଲ୍ଲିର ପାଲିଶୁଲ୍ଲିପ ତକ୍କେହି
“ହରମେଲିବୀଶ” ହରମେଲିବୀଶ ନମର୍ହେବୀଶ ମନ-
ଫିନାହେ ଶ୍ରାତୁପିଦିଶି.

ମାଲ୍ବ ମୁଦ୍ରଣପତ୍ର ନେବା, ଶ୍ରୀଜାନନ୍ଦନେତା
ଟଙ୍କେନ୍ଦ୍ର ଶ୍ରୀନାଥୀଲୀ, ଗାମନତମ୍ଭୁଲୀ, ହିନ୍ଦୁ-
ଗୋଲିପ୍ର ଚେଷ୍ଟନତା ପାତଙ୍ଗେନ୍ଦ୍ର, ଟଙ୍କେନ୍ଦ୍ରିଳ ଗାନ୍ଧୀ-
ତିଲି ଏବଂ ଫୁଲିଲ ମେଟାନାନମ୍ବେରୁ ନୂର୍ମର୍ମଣି:

ଦ୍ୱାରା କେତେବୀଳି କରିବାକୁ ପାଇଲା ଏହି କାହାର ମଧ୍ୟ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ზრიგორი მლიავა
ლუარსაბ ბედევანოვა
სერგეი შევარდნაძე

განცხადებანი

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

Հ. ՅԵԿԵՈՒ ԸՆԹԵՈՒ ՅԱՀԱԶՈՒՅՈՒ

ଦେଖିଲେବା ଶ୍ରୀମତୀ ଜିହନ୍ଦା:

1)	სიტყვანი	და	მოძღვრებანი
თქმულნი	იმერეთის	ეპისკოპოსის	ზაბ-
რიელის
შეც.	ვასი 1 მ.ნ.	და 50 კ.	
2)	იზივე,	უკეთესს	ქალალზე დაბეჭ-
დილი.
ვასი 2 მ.ნ.			
3)	რუსული	ენის	დასაწყისი კურსი
მართველთათვი.	(Практический на-
чальный курсъ рус. языка для грузинъ)		
—შედგენილი	8. პ—შეილის მიერ.	ვა-
სი—60 კაპ.	
ვინც 20 წიგნზე	მომეტე-
ბულს იყიდის, ეგზემპლარი დაეთმობა		
50 კაპეფიდ.			
4)	დედა ანა—ი.	გოგებაშვილისაგან,	
30 კ.			
5)	სიბრძნე	სიცრუის ჭიგნი.	ვა-
სი
—	—	—	50 კაპ.
6)	ბუნების	კარი—ი.	გოგებაშვი-
ლისაგან
—	—	—	70 კაპ.
7)	პატარა	ბიგლიოროვანი—იმისივე	
—	—	—	10 —
8)	ლოცვანი,	შედგენილი	მღვ. დამ-
ბაშიძისაგან
—	—	—	20 —
9)	ნინო,	მოთხოვნა	თ. რაფ. მრის-
ოვისა
—	—	—	15 —
10)	თამარ	გათონიშვილი	დრამა
5 მოქმ.	—	—	30 —
11)	არანია,	ვოეგა გ.	ეგრეთლისა
—	—	—	20 —
12)	სამზარეულო,	ბარ.	ჭორჯა-
ძისა
—	—	—	50 —
13)	უარავანისანი—პირველი	ექვეი-
შიგნი—	ექვეი
—	—	—	30 კ. და 40 კაპ.
14)	რძალი	მული და მაჟენიები—
კომ.	თუთაივისა—
—	—	—	30 —
15)	მართული	კალვიდაები	15—

କ୍ର. ଧର୍ମ.	ଡିଲ୍ଲୀ.	ସଂରାତ.	II କ.	III କ.
ତ୍ରୈଲୋହିନୀ . .	9 21	5 18 8.	5. ପ୍ରାତି	8. ପ୍ରାତି
ଗୁରୁତ୍ବ . .	10 11	6 27 -	68 -	38
ଧୂରୀ . .	11 58	9 43 2	40	1 33
ଶାଶ୍ଵରୀ . .	1 29	11 57 3	92	2 18
ସୁରୀମିଳି . .	1 44		4 42	2 46
ୟୁଣାନିଲ୍ଲା . .	5 49		5 81	3 23
ନୀରନୀ . .	6 5		6 75	3 75
ସାଥିକୁର୍ଯ୍ୟଦା . .	7 51		7 73	4 29
ଶବ୍ଦ-ଶ୍ଵରାଙ୍ଗି	8 43		8 57	4 76
ଚନ୍ଦ୍ର . .	9 50		9 75	5 42
ଚନ୍ଦ୍ର . .	9 3			
ଶବ୍ଦ-ଶ୍ଵରାଙ୍ଗି	10 14		1 18 -	6
ସାଥିକୁର୍ଯ୍ୟଦା . .	11 5		2 6	1 14
ନୀରନୀ . .	12 13		3	1 69
ଶ୍ଵରୀ ନିଲ୍ଲା . .	1 18	ଲାଭୀ.	3 98	2 21
ସୁରୀମିଳି . .	5 12	1 10 5	33 2	96
ଶାଶ୍ଵରୀ . .	5 39	1 37 5	84	3 24
ଧୂରୀ . .	7 5	4 8 7	36 4	9
ଗୁରୁତ୍ବ . .	8 50	6 59 9	8 5	4
ତ୍ରୈଲୋହିନୀ . .	9 31	7 56 9	75	5 42

ତେଣୁବିଧିରୁଙ୍ଗା		ମନ୍ତ୍ର କ୍ଷାଳ.	ମହାଦେଶ
ଏ କୋଟିପାଶ ଠାକୁରୀ ବିଦ୍ୟାମି:			ଠାକୁରୀରେ, 13 ଟ
କିମ୍ବା ଏକଟା ମିଥିରିର ଯୁଦ୍ଧମାତ୍ରା
ପରିଶିଳି.	50	ଚକ୍ର. ଟ୍ରେଟ. ଡାକ୍ଜିଟ.	
ଅଛୁଟ, ମର୍ଦ୍ଦ୍ଵାତ, ମର୍ଦ୍ଦ୍ଵାତ
ଦୂରିଲ୍ଲା, କାହିଁବାବାଦ. . . .	2	ଚକ୍ରିଲୋ ଫିଲେଲୋ	
ଲ୍ୟାଟିଶ, ମ୍ବ୍ୟୁଗ୍ର-ରାଜି.	2	ମେରି ଯୁଦ୍ଧିତି. . .	
କାହିଁ ଦା ସାମରାନ୍ଦଗ୍ରେଟିଶି.	3	ଦାକିବା ମର୍ଦ୍ଦ୍ଵାତିଆ, କାହିଁ	
କାହିଁ	3 50	ଦାକିବିନ୍ଦ୍ରାଲିନୀ ଦାକିବା	
କାହିଁ	3 75	ଦାକୁଲୀ ଟ୍ରେଶୁରି
— ଡାକାର୍ଯ୍ୟାମିଶା ଯୁଦ୍ଧିତି	
ଠାକୁରୀରେ		ଦାର୍ଢିଯୁଦ୍ଧିତି ନୃତ୍ୟରି	
ପରିଶିଳି.		ମନ୍ତ୍ରିନି ଯୁଦ୍ଧିତି . . .	
ମନ୍ତ୍ରିନି ବିନ୍ଦୁରୀରେ		ମନ୍ତ୍ରିନି ସାନଟିଲ୍ଲା ର
ଶ୍ରୀକାରିନିବେ ସାନଟିଲ୍ଲା	
ମନ୍ତ୍ରିନି କାହିଁବାବାଦ. . . .		ବେଳିକ୍ରି କାହିଁବିଲିବା,
— ପ୍ରେଶରିକ୍, ଲିପ୍ରିଟର
ପିଲାରିତ ପ୍ରେରିନ୍	
ମନ୍ତ୍ରିନି କାହିଁବାବାଦ. . . .		ଶ୍ରୀକାର, କାହିଁବାବାଦ.	
ମନ୍ତ୍ରିନି କାହିଁବାବାଦ. . . .		— ଯୁଦ୍ଧିନିଲୀ ଯୁଦ୍ଧିତି	
ମନ୍ତ୍ରିନି କାହିଁବାବାଦ. . . .		କାହା ଘରବାଲୀ, କାହା	
ମନ୍ତ୍ରିନି କାହିଁବାବାଦ. . . .		କାହା କୁଞ୍ଜୁତୀତିଆ	
ମନ୍ତ୍ରିନି କାହିଁବାବାଦ. . . .		ମାନିବାନୀ କାହିଁବାବାଦ	